

Bygging av kirken

Som nevnt i departementets avgjørelse, ble kirken bygget etter tegninger av arkitekt Kunig. En mindre endring av selve tårnfoten ble foretatt etter tegning av arkitekt Christensen. Kirken ble bygget som en langkirke: 23 m lang, 10,5 m bred og 6,5 m til raft, laftet av tømmer og panelt ut- og innvendig. På nordre og søndre langvegg ved koret ble det bygget to sakristier med, målene 3,5 x 2,3 m og 3,5 m til raft. På vestre tverrvegg ble tårnbygget plassert, med målene 3,8 x 4 m og 20 m høyt. Grunnmuren var satt opp av gråstein og taket ble dekket med skifer.

Nå ble prisen regnet i kroner og ikke i spesiedaler. Byggmester Henriksen fikk anbudet på 11600 kroner for selve bygget, men bygdefolket hadde i tillegg gjort en formidabel dugnadsinnsats. Stein og materialer ble i stor grad kjørt gratis til byggestedet og kvinnene sydde på alter og knefall. Da sluttregnskapet ble gjort opp i august 1901, viste det seg at bygget hadde kostet 12044,38 kroner, bortsett fra private gaver og innsamlinger.

Den gamle kirken ble solgt for 1400 kroner til gårdbruker John Njøs på Leinstrand. Men prekestolen og lysekronen fra gammelkirken ble satt på plass. I tillegg ble de to klokkene satt opp i nykirken sammen med en ny klokke, støpt ved Bakkländets støperi. En av de gamle klokkene ble sendt ned til støperiet, og organist I. N. Brønner gikk god for at den nye klokken hadde en vakker tone som stod i god samklang med den gamle. A. Dircks laget bildet til albertavlen som sammen med det øvrige malerarbeidet ble ferdig før jul 1900. En egen orgelkomite hadde samlet inn penger til nytt orgel. Det gjorde de ved blant annet å lodde ut det gamle orgelet på basar. Da nok penger var samlet inn, undertegnet de en kontrakt med orgelbygger Adolf Fosnes om levering av orgel til 1700 kroner innen 15. desember. Som kuriositet kan nevnes at kokosmatter ble kjøpt inn til gulvene.

Dermed var alt klart til den store innvielsen 4. januar 1901. Åtte av prostiets prester med biskop Skaar i spissen gikk i prosesjon fra gården Skjetne til kirken. Menigheten hadde fylt kirken til siste plass og vel så det, og de kunne være med på innvielsen både av kirken og den nye kirkegården.